



LA NOTA

Butlletí de MUSICAT

número 12

Reportatge:

Què és MUSICAT? L'Associació Professional i el Grup de Gestió



Entrevista a Joan "Nito" Figueras

Músics en Directe, un nou segell per
defensar la música en viu

El primer Congrés d'Havaneres

Entra en vigor la nova Llei de
Propietat Intel·lectual



LA NOTA

Butlletí de MUSICAT

número 12



Associació Professional
de Músics de Catalunya

Joaquim Vayreda, 65, entl. D
17001 Girona
Tel. 972 218 689
Fax 972 223 271
info@musicat.cat
www.musicat.cat

Junta directiva

President Josep Reig

Vicepresident Josep Ramon Prats

Secretari Josep M. Mascarell

Vocals Carles Creixell, Susanna del Saz,
Joan Figueras, Antoni Mas, Albert
Prat i Montserrat Pratdesaba

Gerència

Associació Professional Marga Castañer
Grup de Gestió Anna Franco

Redacció Lluïsa Massó

Maquetació i disseny Iglésies Associats

Dipòsit legal GI-323-2011

Febrer de 2015

GESTORIA O ASSOCIACIÓ?



Josep Reig
President de MUSICAT

Vist el volum que ha anat adquirint MUSICAT aquests últims anys, és normal que apareguin diferències, discordances i crítiques, algunes fonamentades i argumentades i d'altres fruit del desconeixement.

Quan tenim més dificultat per explicar-nos i rebem més queixes, és quan el nostre sistema de funcionar i gestionar afecta directament la butxaca dels nostres socis. Ens fem un fart d'explicar que quan demanem que s'avancin les despeses que generen les factures, nosaltres ja les hem hagut de pagar, moltes vegades gairebé tres mesos abans de reclamar-les, i que és el mecanisme que hem d'aplicar per tal de suportar el retard en el pagament que provoca aquesta demanda. Aquesta mesura, aprovada el 2011, s'ha publicat, s'ha explicat, s'ha recordat continuament i, tot i així, encara ara genera suspicàcies. Deu ser que és més fàcil queixar-se a MUSICAT que reclamar als llocs que anem a tocar o als intermediaris que negocien les condicions.

Encara ara, no tothom té clar que, a banda de la gestió, que és la part més utilitzada, també som una Associació que, contràriament al que alguns poden pensar, està lluitant perquè aquesta gestió que fem no sigui necessària. M'explico: Si arriba un dia que l'administració ens fa cas i canvia la legislació de la manera que hem proposat repetides vegades, el model de gestió que tenim - les cooperatives - deixaran de ser necessàries o, com a mínim, no seran imprescindibles.

Aquesta gestió, a banda de resoldre els problemes de contractació dels músics, principalment a les empreses i ajuntaments que ens contracten, ens permet mantenir una estructura prou potent per garantir la continuïtat de l'Associació, que és el pal de paller de tot plegat. Tampoc deixa de ser curiós que la faceta més criticada, la gestió, és la més envejada per altres col·lectius del sector artístic.

Fins i tot, hi ha empreses que hi veuen una oportunitat de negoci. El nostre model de gestió ens ha creat competència i comparacions amb gestories que han volgut aplicar un sistema semblant al nostre, però amb objectius ben diferents.

Per resumir, convindríem que som una Associació que té la capacitat de dur a terme la gestió laboral dels seus associats. De ben segur, una sense l'altra tindria serioses dificultats per subsistir i, per tant, crec que és importantíssim tenir clar el paper fonamental que tenen cada una d'aquestes dues activitats per al desenvolupament de la nostra professió.

Tot i així hem d'evitar que el arbres ens tapin el bosc o, més ben dit, que la gestió no passi per davant de l'Associació.

Us desitjo que tots plegats tingueu un millor any, malgrat les dificultats.



Pren nota ● ● ●

El Catàleg de Música en Viu exclusiu per als socis

● ● ●

MUSICAT està treballant en la renovació de la pàgina web www.musicat.cat. S'ha previst un nou disseny, amb una millor estructuració dels continguts i màxima usabilitat i facilitat de navegació. Una de les principals novetats del nou web serà el Catàleg de Música en Viu, que passarà a ser d'ús exclusiu dels socis. Així ho va acordar la Junta Directiva, amb la intenció d'oferir als programadors la garantia que totes les formacions que apareguin en el Catàleg són professionals de la música que compleixen amb tots els requisits legals des del punt de vista fiscal i laboral a l'hora de contractar-los.

Declaració de Plantilla 2015

● ● ●

Recordem a les formacions musicals registrades a MUSICAT que han d'omplir el document "Declaració de Plantilla 2015" i fer-lo arribar per correu postal a la nostra oficina abans del 28 de febrer. El trobareu per imprimir a l'apartat "Documents" del web www.musicat.cat.

Aquest document ha de portar el nom, cognoms, DNI i signatura de cadascun dels components de la formació i ha d'anar signat pel representant o delegat del grup. També cal omplir l'apartat "domiciliació bancària", amb el número de compte on hauréu d'ingressar els imports corresponents a les actuacions del grup.

Aquest document és indispensable per poder fer les factures a nom del grup.

Sessions formatives: Twitter i Speech Level Singing

● ● ●

MUSICAT va organitzar el passat mes de desembre dues sessions formatives gratuïtes per a socis. La primera, sobre Twitter, va tenir lloc el dia 03/12 a l'Espai Marfà de Girona. Hi van assistir 20 socis i va anar a càrrec de Francesc Grau, un dels millors especialistes a Catalunya en aquesta plataforma digital que cada cop va guanyant més adeptes.

El dia 08/12 va tenir lloc a la Fundació Valvi de Girona un curs de cant amb el mètode *Speech Level Singing*, a càrrec d'Arthur Ibáñez, instructor oficial d'aquest mètode. S'hi van inscriure 70 socis, tot i que l'assistència estava limitada a 30 alumnes. Per aquest motiu, MUSICAT tornarà a organitzar el mateix curs per donar l'oportunitat d'assistir-hi a les persones que no ho van poder fer en aquesta ocasió.

Acceptem suggeriments dels socis per decidir la temàtica de les properes sessions formatives.

El president de la Federació Catalana de Cooperatives visita MUSICAT

● ● ●

A finals de novembre, el president Josep Reig va rebre la visita del president de la Federació Catalana de Cooperatives, Guillem Perdrix, que volia conèixer personalment MUSICAT per mirar d'establir-hi futures vies de col·laboració. Les cooperatives Músics de Girona i Músics de Catalunya estan afiliades a la Federació Catalana de Cooperatives que aplega més de 3.000 cooperatives de treball.

Pla de previsió Futurautor

Us recordem l'existència del Pla de Previsió Futurautor de la Mutuality de Autores y Editores, una entitat de previsió social sense ànim de lucre abans anomenada Montepío de Previsión Social de Autores Españoles. Es tracta d'un pla d'estalvis per a la jubilació i també per cobrir les contingències en cas de malaltia, mort o invalidesa. El pla combina aportacions sistemàtiques i extraordinàries, amb la possibilitat de disposar del dret de rescat parcial o total de la inversió. Poden optar-hi tots els socis de la SGAE. L'entitat està presidida per Joan Albert Amargós.

Impostos a liquidar

En general, hi ha molta desinformació sobre els drets i deures dels artistes. Especialment, hi ha poca consciència que, quan venç el trimestre, s'han de liquidar els impostos (i en el cas de Músics de Girona, que és gran empresa, s'han de liquidar cada mes).

Els socis han de ser conscients que MUSICAT no és un banc i que no pot assumir el pagament dels impostos corresponents a les factures que no ha cobrat. En aquests casos, els socis tenen l'obligació d'ingressar aquests diners a MUSICAT per fer front a aquests pagaments. Cal que el soci entengui que no es tracta d'un avançament sinó d'una obligació tributària.

Si ets autor, t'interessa saber com funciona la nova pàgina web de la SGAE

La nova pàgina web de la SGAE permet als autors controlar l'ús que es fa de les seves obres amb una total transparència. Els autors poden saber qui i quan ha reproduït la seva música i quant han cobrat per cada reproducció. A més, es pot accedir als títols que estan "pendents d'identificació" per comprovar si hi ha alguna obra que no s'ha pogut identificar per errors ortogràfics o tipogràfics.

MUSICAT proposarà als seus socis una sessió informativa conjunta de SGAE i AIE, enfocada a conèixer totes les funcionalitats dels seus webs.

Adquisició del "Diccionari de la dansa, dels entremesos i dels instruments de música i sonadors" de Francesc Pujol i Joan Amades

Aquest volum forma part de l'Obra del Cançoner Popular, que MUSICAT ja va adquirir amb anterioritat (La Nota 07). És una edició de 1936 de la que només queden 125 exemplars, que es van descobrir recentment amagats als sotans de la biblioteca de l'Ateneu de Barcelona, sens dubte per evitar que fossin cremats un cop acabada la guerra. Inclou un llibre de Rafael Patxot anomenant "Recordances Guixolenques" i "El Llibre de Faristol de Pau Vilallonga", amb partitures de Felip Pedrell.

Tots aquests volums estan a disposició dels socis per ser consultats.

Músics en directe: un nou segell per defensar la música en viu

● ● ●

L'any 2006 MUSICAT va impulsar el Segell de Garantia de Música en Viu "100% Directe" per identificar les formacions musicals que interpreten música en viu i en rigorós directe, sense utilitzar seqüències automàtiques, acompanyaments rítmics i harmònics, ni cap tipus de música programada.

Aquest segell, que exhibeixen principalment formacions musicals de mitjà i gran format, exclou per definició la majoria de teclistes i grups de petit format, que utilitzen acompanyaments rítmics i harmònics simultanis a la seva interpretació.

En una reunió celebrada a mitjans de 2013, els grups de petit format afiliats a MUSICAT, es van queixar de l'intrusisme creixent, especialment en el circuit del ball de saló, de falsos músics que fan veure que toquen un teclat però que en realitat es limiten a disparar les cançons prèviament enregistrades.

Malauradament, la llei no prohibeix la simulació dalt de l'escenari i una gran majoria de públic no té l'educació musical que caldria per ser més exigent i rebutjar el frau.

Amb la crisi, el problema s'ha agreujat perquè molts d'aquests grups que abans només tocaven en casals, hotels i restaurants, han passat a ser contractats per sales i festes majors, a preus molt baixos, fent una clara competència deslleial a les formacions integrades per músics professionals.

Si bé és veritat que la gran majoria de teclistes, duets i trios que fan música de ball porten seqüències pregravades, cal distingir els que són músics i



toquen en temps real, dels que no ho són i només ho simulen. Per aquest motiu, MUSICAT ha creat i patentat un nou segell distintiu, **Músics en Directe**, que podran utilitzar les formacions de petit format que toquen en directe, encara que portin bases gravades, com una forma de discriminació positiva.

Paral·lelament, MUSICAT està comprovant que les formacions associades d'aquestes característiques toquen en directe. Si es detecta una irregularitat, es convoca els seus integrants i se'ls convida a deixar l'Associació.



Foto de família dels guanyadors dels Premis ARC



Es lliuren els Premis ARC 2014

...

El dia 15 de desembre es va celebrar a la Sala BARTS de Barcelona la gala de lliurament dels Premis ARC 2014. Els guanyadors van ser escollits entre un total de 66 nominats, proposats pels mateixos associats d'ARC, l'Institut Ramon Llull i les associacions ASACC i MUSICAT.

En el seu discurs de presentació, el president d'ARC, Jordi Gratacós, va destacar la importància estratègica del sector de la indústria musical del directe i de totes les peces que el conformen: músics, promotors, agents, festivals, sales de concert privades, teatres i auditoris públics, empreses i associacions, tècnics, discogràfiques, editorials i mitjans de comunicació. Va dir que, ara més que mai, cal reinventar-se i conquerir un públic sense recursos, massa acostumat a que la

música sigui gratuïta. Va demanar a associacions i institucions que vagin pensant en un nou estat de la música i que s'obri un fòrum seriós i una reflexió en profunditat de la situació actual per fer un Llibre Blanc de la Música a Catalunya.

La gala, conduïda per Toni Puntí i Júlia Bertran, va comptar amb les actuacions de Mishima, Love of Lesbian (desendollats per protestar contra les retallades), Joan Dausà i Els Amics de les Arts. La festa es va acabar amb l'energia del directe d'Oques Grasses.

ARC va lliurar un total de 17 premis. Els premis a la millor programació van ser per les sales **Rocksound** (Barcelona), **La Mirona** (Salt), **Kursaal** (Manresa) i les **Fires de Sant Narcís de Girona**. El millor cicle de música o festival va ser pel **Guitar Festival BCN**. El premi a l'artista revelació va ser per **Ol'Green**. Els premis a les millors gires van ser per **Aquarium**, **Hotel Cochambre**, **Txarango**, **Macedònia**, **Che Sudaka**, **Mishima**, **The Excitements** i **Love of Lesbian**. El premi a la trajectòria professional va ser per **Àngel Casas**. També hi va haver un reconeixement especial als 30 anys de la revista **Rockdelux**. Finalment ARC va atorgar al programa **Els Matins de TV3** el premi al millor mitjà de comunicació o programa musical.



D'esquerra a dreta: Joan Lluís Argerich, Francesc S. Carcassés, Antoni Mas i Xavier Jonama. A la dreta, El conseller de Cultura, Ferran Mascarell.



El primer Congrés d'Havaneres

●●●

El propassat 18 d'octubre, la Fundació Ernest Morató va organitzar, al Museu del Suro de Palafrugell, el Primer Congrés d'Havaneres per commemorar els seus vint anys de trajectòria.

La inauguració va anar a càrrec del Conseller de Cultura, Ferran Mascarell, i de l'Alcalde de Palafrugell, Juli Fernández. La cloenda la va fer el Director General de Cultura Popular, Lluís Puig.

El Congrés va constar d'una jornada matinal dividida en dues parts. En la primera es va debatre sobre els drets de Propietat Intel lectual dels autors i intèrprets d'havaneres i en la segona es va fer un repàs a la relació contractual d'aquests darrers. Els ponents varen ser el Vicepresident i Delegat a Catalunya d'AiE, Xavier Cubedo, els delegats de SGAE a Catalunya, Lluís Gómez i Xavier Rib  i el president i la gerent de MUSICAT, Josep Reig i Marga Casta ier.

A la tarda, l'historiador Jordi Turr  va explicar les activitats de la Fundació i va parlar de l'important arxiu de què disposa. Finalment es va fer una taula

rodona i es va obrir un torn de paraula amb el lema "Mirant el futur", per discernir el que cal fer per assolir els objectius principals del Congrés, que eren els següents:

- ✓ **Refermar la consideració de les havaneres com a part important del nostre patrimoni cultural i reivindicar el seu reconeixement institucional, públic i social.**
- ✓ **Informar abastament sobre els drets i obligacions contractuals dels intèrprets, aix  com dels drets de propietat intel lectual dels autors i instar-ne el compliment.**
- ✓ **Donar a conèixer les havaneres m s enllà del seu espai habitual, tant pel que fa a l'expansió de l mbit territorial com a la creació de nous públics.**
- ✓ **Fomentar la relació i la col laboraci  entre les diferents entitats dedicades a la promoció i difusió de les havaneres.**

Van participar en aquesta taula Pilar Páez i Aurelio Martínez, membres del Patronato de Habaneras de Torrevieja; el periodista Enric Frigola i el director d'orquestra i compositor, Joan Martínez.

Fins aquí la que podríem dir "fitxa tècnica" del Congrés. En endavant, les conclusions que n'he tret a títol personal, a l'espera que de la propera reunió del Patronat se'n pugui extreure la valoració que en fa la Fundació.



Segons la meva opinió, els trets més destacats del Congrés varen ser els següents:

- ✓ **Les aportacions dels ponents i dels participants en els diferents torns de paraula que, en general, varen ser molt interessants i positives.** Aquí voldria destacar la crítica que va fer l'Enric Frigola, de la qual considero que se n'hauria de prendre nota, tant per part dels al·ludits com dels que ens tocarà fer efectives les conclusions del Congrés.
- ✓ **La proposta de crear una federació estatal d'entitats al servei de l'havanera.**

- ✓ **La voluntat del Patronato de Habaneras de Torrevieja de donar continuïtat al Congrés assumint l'edició de l'any vinent, així com la intenció de fer-lo itinerant per tots els indrets on hi ha presència d'havaneres.**
- ✓ **L'edició del catàleg de l'arxiu de la Fundació.**

Capítol a part mereixeria la resposta dels mitjans de comunicació que varen respondre generosament a la crida que representava el Congrés. Entenc que aquesta circumstància ha estat decisiva perquè la nostra iniciativa tingués el ressò esperat i les conclusions que n'han sortit puguin tenir un bon destí.

En l'aspecte negatiu, hauriem de lamentar l'escassa presència d'interpres i compositors d'havaneres que, paradoxalment, haurien de ser els primers interessats en què el Congrés i les seves conclusions arribessin a bon port (amb perdó pel fàcil símil nàutic).

És d'esperar que l'èxit d'aquesta primera edició i el comentat ressò mediàtic que ha tingut, ajudin a desvetllar consciències i a fomentar el convenciment que, si volem que les havaneres vagin bé, ho hem de fer tots plegats.

Antoni Mas

President de la Fundació Ernest Morató.

L'ensenyament musical incorpora la guitarra flamenca, la gralla i la gaita

...

A finals de desembre el Govern va aprovar la modificació del decret que estableix l'ordenació curricular dels ensenyaments de música de grau professional per incorporar-hi tres especialitats que no estaven contemplades. Les tres incorporacions són la xeremia (gralla o dolçaina), la guitarra flamenca i la comamusa (gaita). El Govern ha

considerat que calia incorporar-los tenint en compte la vinculació que tenen a la cultura del país i l'interès per part de la població catalana en conèixer i assolir-ne el domini, que s'ha multiplicat en els darrers anys. Darrerament han proliferat les formacions musicals relacionades amb la cultura popular i això requereix de més persones especialistes. Amb la incorporació al decret, s'estableix el currículum i es regula la prova d'accés als tres instruments, cosa que possibilita l'ensenyament de les especialitats i l'obtenció d'un títol oficial.

Esperem que ara s'introdueixi l'ensenyament d'aquests instruments als graus elemental i mig. Contràriament estaríem, com sempre, començant la casa per la teulada.

El Congrés aprova la reforma de la Llei de Propietat Intel·lectual

●●●

El dia 1 de gener va entrar en vigor la nova Llei de Propietat Intel·lectual (LPI), també anomenada "Llei Lassalle".



*El secretari d'Estat de Cultura,
José María Lassalle*

Es tracta d'una reforma parcial, ja que el mateix Govern s'ha donat un termini d'un any per aprovar una altra modificació més profunda i completa. Aquestes són algunes de les novetats que introdueix la llei:

Guerra a la pirateria

La LPI preveu sancions de fins a 600.000 euros per a les pàgines web que vulnerin els drets de propietat intel·lectual i és especialment dura amb les pàgines d'enllaços (pàgines que faciliten l'accés a altres webs amb contingut no autoritzat) que incompleixin el requeriment de retirar continguts il·legals. També seran considerats responsables els intermediaris, anunciants o serveis de pagament online que col·laborin amb aquests webs. La llei exclou explícitament els buscadors (encara sortí!). De moment, ja s'ha notat l'efecte perquè moltes d'aquestes pàgines han decidit retirar preventivament milions d'enllaços a continguts dels quals no poden garantir que respectin el copyright.

El nou "cànon digital" el paguem entre tots

Des de l'any 1987 la llei establia un cànon digital, que el consumidor pagava quan comprava suports o aparells permetent la gravació d'obres musicals, audiovisuals o de text per a ús privat. L'importador o el fabricant havien de pagar aquest import a les societats de gestió, que van arribar a recaptar per aquest concepte fins a 115 milions d'euros anuals. El cànon digital va quedar abolit l'any 2012 amb la introducció de la compensació per còpia privada amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat. Ja no és el consumidor el que paga, sinó que paguem tots. La LPI delimita el concepte de còpia privada

i redueix la recaptació per a les societats de gestió a 5 milions d'euros anuals. El Tribunal Suprem no ho acaba de veure clar i preguntarà al Tribunal de Justícia de la Unió Europea si aquest sistema s'ajusta a la normativa europea.

Més transparència de les entitats de gestió de drets d'autor

La LPI augmenta el control i les obligacions de transparència per aquestes entitats. Especialment, estableix obligacions per millorar la identificació i localització dels titulars de drets. Classifica les infraccions de "lleus" a "molt greus" i estableix un catàleg de multes que, en els casos més greus, poden ser de fins a 800.000 euros o del 2% de la recaptació de l'any anterior per a l'entitat de gestió que infringeixi la llei.

Finestreta única

Les entitats de gestió hauran d'aprovar unes noves tarifes que s'adaptin al que preveu la LPI i hauran de crear una finestreta única per a la facturació i pagament per part dels usuaris, que es concretarà amb el nomenament d'una persona jurídica privada encarregada de centralitzar aquestes operacions.

Drets d'autor més protegits

La LPI amplia el termini de protecció dels drets dels artistes, intèrprets o executants, que passa de 50 a 70 anys.





L'Alcalde Girona, Carles Puigdemont i el director d'Enderrock, Lluís Gendrau

Els Premis Enderrock es lliuraran a Girona el 26 de març

...

Fa pocs dies es va presentar la 17a edició dels Premis Enderrock - Premis de la Música Catalana que es celebraran a Girona per tercer any consecutiu gràcies a un conveni signat amb l'Ajuntament de la ciutat dins del marc "Girona, ciutat de festivals", que encara s'allargarà un any més.

Girona districte musical és el concepte que el director d'Enderrock, Lluís Gendrau, va presentar com a novetat d'aquest any: des del dia 21 de març fins al dia 26 en què tindrà lloc la gala de lliurament, Girona es convertirà en el centre musical del país, amb activitats, concerts al carrer i als locals del centre de la ciutat i molta música en directe. La Xarxa de Televisions Locals, que entra a col·laborar com a soci del projecte, farà una programació especial abans i després de la gala i Catalunya Ràdio farà un programa en directe des del Teatre Municipal la tarda del dia 26, just abans de la gala.

Entre els artistes i grups nominats en el primer torn de votacions populars, destaquen amb un màxim de 10 nominacions **Txarango**, seguits d'**Els Amics de les Arts** amb 8 nominacions, **Cesk Freixas** i **The Crab Apples** amb 6 nominacions i **Oques Grasses** i **Zoo**, cadascun amb 5 nominacions.

En la primera volta de votacions –en la qual es van recollir 6.150 vots d'usuaris únics registrats al web– es van elegir les millors edicions dels discos catalans publicats durant l'any 2014 de pop-rock, cançó

d'autor, folk, públic familiar/infantil, jazz i clàssica, a més de les categories de millors artistes, cançons, sales, clips, DVD i portades, entre altres. Enderrock publicarà un número especial de la revista, amb una tria de tot el que s'ha publicat el 2014.

A la segona ronda de votacions populars, que ha estat oberta fins el 10 de febrer, es podia votar un dels deu classificats en cada categoria a través del web **www.enderrock.cat/premis**. Els guanyadors es faran públics el 24 de febrer.

En el transcurs de la gala s'entregaran tan els premis de la crítica, que ja es van donar a conèixer el 31 de desembre passat, com els del públic. Aquest any l'acte inclourà un homenatge pòstum a Ovidi Montllor, en els 20 anys de la seva mort, i també al Gato Pérez i a Xavier Cugat, tots dos morts fa 25 anys.

L'Orquestra del Liceu contracta més músics

...

L'Orquestra del Liceu ha convocat 14 de les 28 places vacants que preveu cobrir d'aquí al 2017. L'orquestra té actualment 70 places fixes quan, segons el seu director Josep Pons, n'hauria de tenir al voltant de 100. La crisi i les retallades han portat a aquesta situació, però el projecte del nou Liceu passa per reforçar l'orquestra.

Aquest any 2015 es destinaran 417.000 euros a cobrir les primeres 14 places vacants. Entre el 2015 i el 2016 se'n convocaran 7 més i les últimes 7 es convocaran la temporada següent. L'orquestra preveu augmentar la seva activitat en un 25% d'aquí al 2018.

Jordi Savall renuncia al Premio Nacional de Música en desacord amb la política cultural del govern espanyol

● ● ●



A finals d'octubre, Jordi Savall va renunciar al Premio Nacional de Música 2014 que li va concedir el Ministerio de Cultura, Educación y Deportes del govern espanyol. Ho va fer mitjançant una carta adreçada al ministre Wert, en què "amb profunda tristesa" comunica la seva decisió de renunciar al guardó per no traïr els seus principis i conviccions més íntimes.

En la carta de renúncia, Jordi Savall li diu al ministre Wert que no pot "acceptar una distinció que ve donada de la mà de la principal institució de l'estat espanyol responsable del dramàtic desinterès i de la greu incompetència en la defensa i promoció de l'art i els seus creadors" i afegeix que el seu Ministeri és responsable "de mantenir en l'oblit una part essencial de la nostra cultura, el patrimoni musical hispànic mil·lenari, així com de menystenir la immensa majoria dels músics que amb grans sacrificis dediquen les seves vides a mantenir-lo viu".

Continua dient: "com la immensa majoria de músics i conjunts del país, he tirat endavant només amb el meu esforç personal, sense comptar mai amb una ajuda institucional estable a la producció i materialització de tots els meus projectes musicals" i critica la manca d'emparedament institucional a la cultura i d'una llei de mecenatge que l'ajudaria a finançar-se i consolidar-se.

Jordi Savall (Igualda, 1941) és l'ínterpret de música

antiga més reconegut del món. Virtuós de la viola de gamba, investigador i director de conjunts amb instruments d'època com Hespèrion XXI i la Capella Reial de Catalunya, ha obtingut les més altes distincions a països com França, Alemanya i Àustria per la seva trajectòria. Aquests últims anys ha obtingut un premi Grammy (2011), el prestigiós Léonie Sonning, considerat el Nobel de la música (2012) i la distinció de cavaller de la Legió d'Honor de la República Francesa (2013). Fa pocs mesos va ser distingit amb la Medalla d'Or del Parlament de Catalunya.

Com a resposta a aquesta carta, el Ministeri de Cultura va emetre un comunicat en què deia respectar la decisió del músic i reiterava el reconeixement als seus mèrits. També precisava que la decisió de premiar-lo va ser presa per un jurat independent. El premi està dotat amb 30.000 €.



"Girona, carrers de música" convida la comunitat musical a interpretar música al carrer



***Girona, carrers de música* és una iniciativa de l'Ajuntament de Girona que vol potenciar i regular la presència de música en viu als carrers de la ciutat. Un projecte que, més enllà de planificar i regular les actuacions musicals al carrer, persegueix promoure la música com a element d'expressió artística, visibilitzar el potencial creatiu dels músics gironins, fomentar la creació de nous públics per a la música i reforçar també els atractius de Girona, tant per als veïns com per els seus visitants.**

Girona, carrers de música és un projecte obert que s'adreça a tots els músics: professionals, amateurs, o vinculats a centres de formació musical (intèrprets en formació, corals, grups instrumentals i combos, etc.), però sobretot vol ser una eina per aquells músics emergents que volen establir un primer contacte amb el públic i generar interès per la seva proposta. Amb aquesta ambició el projecte, a més d'ordenar i planificar les actuacions musicals al carrer, també vol fer visibles aquests músics principiants i propiciar connexions entre músics i públics.



Els músics interessats a participar s'han d'acreditar a l'Espai Marfà, l'equipament que el coordina, ja sigui com a músics individuals o com a grups. S'han previst setze punts d'interpretació musical al carrer que es concentren principalment, però no de manera exclusiva, a l'eix comercial de Girona. Cada un d'aquests punts està regulat pel que fa a horaris, tipologia de formacions, instruments o repertori.

No sabem fins a quin punt aquesta és una bona estratègia per promoure la música a la ciutat, però ja és un progrés que el fet de tocar al carrer estigui regulat, en lloc d'estar sancionat com fins ara. També hem de dir que la imatge del músic tocant al carrer i la gent deixant-li monedes a la funda de l'instrument no ens acaba de fer el pes. A tots ens agrada la imatge del trobador modern de la cançó dels Txarango (*Jo sóc músic de carrer, del teu pas sóc titellaire. Deixo l'alegria a l'aire per quan vulguis parar el temps*), però fer de músic és una altra cosa.

“

L'entrevista

Nito Figueras

Joan “Nito” Figueras i Fontané (Salt, 1961) és un músic bregat en molt projectes i en multitud d'escenaris. De pare trompetista, comença molt jove els estudis musicals i des dels 15 anys treballa com a músic professional.

Ben aviat comença a ser sol·licitat com a músic i arranjador per les millors orquestres de ball, tot i que ell s'interessa per un altre tipus de música. Malgrat haver fet la carrera de piano clàssic, se sent atret per la música moderna (jazz, pop, fusió) i comença a treballar-hi de manera autodidacta, fins que coneix el pianista i compositor Lluís Vidal, que li dona les claus del piano jazzístic i també li inculca el nivell d'autoexigència necessari per arribar a ser un bon músic. Amb aquest bagatge, orienta la seva carrera cap aquesta direcció, afrontant tota mena de reptes en àmbits ben diferents.

S'especialitza com a pianista acompanyant de diferents cantants i, especialment, acompanya la cantant Nina durant molts anys. Al costat de la Nina, assumeix la direcció musical de diferents programes de televisió que ella condueix. També col·labora en diferents programes de ràdio (Rac1 i Ona Catalana).

El 1995 munta la Impuls Big Band, una big band de 18 músics i, a més, dona classes a diferents escoles de música. El 2004 publica el seu primer disc, *Viviendo ahora*, amb composicions pròpies. Des d'aleshores ha publicat dos discos més en solitari, *Opcions* i *Arrels*, i quatre més en col·laboració amb altres músics.

”

Nito Figueras

...

Pianista, compositor, arranjador, productor i professor, coneix molt bé tots els aspectes de la professió. Amb quatre projectes simultanis en marxa, set discos a l'esquena i un en gestació, en Nito és un corredor de fons. Gran professional i millor persona, és el paradigma del músic d'aquest país que a base de talent, lluita, treball i tossuderia, ha aconseguit tirar endavant tot el que s'ha proposat.

Des de l'última Assemblea General, celebrada el mes de maig de 2014, en Nito forma part de la Junta Directiva de MUSICAT i contribueix amb la seva experiència i les seves idees a fer una mica més fàcil la vida professional del músic.

DISCOGRAFIA

- 2003, *Viviendo ahora*
- 2007, *Opciones*
- 2010, *Arrels*
- 2010, *Black Music Experience*
- 2011, *Vull tornar-te a veure amb Neus Mar*
- 2013, *Beatling amb Montserrat Cristau*
- 2013, *Versió Original amb Pep Poblet*



Com a músic has fet una mica de tot. Ets compositor, pianista, productor, arranjador, professor...

Ha vingut donat així, jo no ho he buscat. Sempre he anat actuant segons les circumstàncies.

Com vas començar en el món de la música?

Vaig començar fent música de ball. Als 15 anys vaig entrar al grup Genion's i després vaig estar tocant a l'Orquestra Costa Brava i a l'Orquestra Girona. També feia arranjaments per aquestes i d'altres formacions, com la Maravella o La Principal de La Bisbal. Però vaig marxar de les cobles orquestres perquè, amb tot el respecte del món per aquest gènere, no m'hi sentia a gust. A la cobla vaig tocar el trombó de pistons i el flabiol, i puc afirmar sense cap mena de dubte que sóc del pitjor que hi ha hagut mai. Després, el 1991 vaig estar un any amb l'Orquestra Aquarel·la, que només feia ball. He de dir que va ser un any molt divertit. Finalment, vaig deixar el món del ball i vaig començar a provar altres coses.

No era una opció una mica arriscada?

És veritat que en aquella època, a finals dels 80 i començaments dels 90, les orquestres de ball eren, dins del món musical, una feina segura. Mirat amb perspectiva me n'adono que vaig ser força valent – o inconscient – de deixar-ho. Però jo ja havia après el que volia aprendre, que va ser molt, i sabia que podia fer altres coses. Llavors em vaig tirar a la piscina i em va anar bé. Tant bé, que n'he viscut fins ara. Però no tot han sigut flors i violes. Vaig estar molts anys fent de pianista. Vaig treballar amb la Nina, vaig fer alguns programes a TV3 i després vaig treballar a la ràdio: a RAC1 i a Ona Catalana. El 1995, juntament amb en Jordi Pujol, vaig muntar la **Impuls Big Band** amb músics provinents de totes les orquestres de Girona. Va ser una molt bona experiència que va durar 5 o 6 anys. Vam gravar dos discos i després la formació es va morir de mort natural perquè, sobretot a l'estiu, era impossible reunir-nos tots. Va ser una feina molt maca que em va omplir molt.

Si realment les institucions creuen que la música és cultura, haurien de recolzar els llocs on es fa música en viu



Però tu tens una formació clàssica

Sí, tinc la carrera de piano. Però en un moment donat em vaig començar a interessar per la música moderna, sobretot pel jazz, i necessitava aprendre d'algué que em pogués ensenyar dreces. Vaig anar un parell d'anys a classes amb el pianista i compositor Lluís Vidal, per mi un dels millors músics del país. Amb ell vaig aprendre harmonia moderna i tots els ets i uts de la música diguem-ne "jazzística", tot i que a mi les etiquetes no m'agraden gaire i, en tot cas, prefereixo la de "música moderna" que ho engloba tot. En Lluís em va ensenyar la manera d'enfocar la música amb rigor i em va donar la base de coneixement sobre la que he construït tot el que he fet fins ara. Després, jo ho he anat completant aquest coneixement amb la meua experiència i la vida m'ha anat posant davant diferents situacions que m'han interessat i m'han permès aprendre de cadascuna.

Una de les teves especialitats és

acompanyar senyores al piano:

Nina, Txell Sust, Mone, Sandra Fern, Montserrat Cristau, Neus Mar, Susanna del Saz. Què els hi dones?

És curiós. És veritat que, a nivell de concerts, he treballat més amb senyores. Ara mateix amb la Txell Sust estem muntant un espectacle que produeix el Black Music Festival, on també hi haurà la Marina BBFace i la Sandra Fern. He sigut un pianista de "cantantes", però potser també hi ha més dones que canten que no pas homes.

Vas gravar el primer disc, *Viviendo Ahora*, el 2003

Sí, eren tot composicions meves i per mi va significar un abans i un després en la meua carrera. Feia tres o quatre anys que hi treballava. Abans de fer el disc, vaig muntar un grupet amb Pedrito Martínez, Ignasi Bosch, Adrià Bauzó i Josep Barti "Xeï", amb el que vam treballar aquestes composicions i vam fer algun bolo. Quan va arribar el moment i en vaig tenir la possibilitat, vaig produir i gravar el disc. N'estic molt content perquè quan l'escolto encara m'agrada i això em dóna la seguretat que vam fer una feina força ben feta. Dels altres dos discos també n'estic content.

El segon, *Opcions*, és un disc de versions del rock català. Hi va participar gent com Pep Sala, Josep Thió, Mone, Jofre Bardagí...

Feies versions lliures, amb l'autor al costat?

Sempre he sigut una mica inconscient, però amb bona intenció. Recordo en Jofre Bardagí quan va escoltar a l'estudi la meua versió de *Els teus ulls glaucs*. Quan va acabar d'escoltar-la va dir: "brutal", amb un to que em va arribar al cor. A en Pep Sala també li va agradar la versió de *Boig per tu*. Jo crec que quan es fa una versió d'un tema, l'autor sempre s'ho ha d'agafar com un homenatge. Un tema que és versionable, que se li pot donar la volta, demostra que té recorregut i que és un bon tema.

El 2010 va venir el tercer disc, *Arrels*

Són versions de temes que m'han marcat al llarg de la meua vida. Des de coses dels anys 70, com *Alone Again* de Gilbert O'Sullivan, fins a temes com *I believe I can fly*, *New York State of Mind* de Billy Joel o *Hey Jude* de Lennon i McCartney. Per fer-lo, vaig comptar amb la col·laboració de Pedrito Martínez (baix), Jaume Fulcarà i Lluís Costa (guitarra), Pep Poblet (saxo), David Pastor (fluguelhorn), Enric Canada (percussió), Rafel Rostey (bateria) i Adrià Bauzó (saxo tenor), a més de les veus de Michel Clavero i Carles Torregrosa. Per arrodonir-ho, en Joan Carles Capdevila va fer uns arranjaments brutals per una coral gospel. Em fa vergonya dir-ho, però n'estic molt content.

El mateix any vas rebre l'encàrrec de fer una gran banda de soul-funk per una producció del Black Music Festival i també se'n va fer un disc

Va ser la primera producció que va fer l'organització del BMF. La banda es va batejar amb el nom de **Black Music Experience** i es composava de dos saxos (David Ribera i Adrià Bauzó), trompeta (David Pastor), percussió (Nan Mercader), baix (Joan Pérez), guitarra (Jaume Fulcarà), dos veus (Olga Romero i Michel Clavero), bateria (Ramon Rabinad) i jo mateix al piano. El projecte consistia en versionar i adaptar una sèrie de temes de "música negra" amb un total respecte



per aquest estil. Al principi no hi havia la idea de fer un disc, però el concert va anar tan bé que la gent de RGB va proposar agafar el que es va gravar a la taula, netejat, i publicar-ho.

És curiós perquè sou una colla de músics aquí a Girona que teniu molta sinèrgia entre vosaltres. En un moment o altre tots us heu anat trobant

Ara comença a haver-hi més gent, molt trempada per cert. Però és cosa d'aquests últims anys. Durant molt de temps, sempre érem els mateixos músics a l'escena gironina. Ara hi ha un planter de jovent molt interessant. Això és l'efecte de les escoles i de les possibilitats que té un músic d'accedir a la música, això sense treure el talent. El que toca o canta bé és que té un talent innat i l'ha treballat.

Ara t'han tornat a encarregar una producció per al Black Music Festival

Sí, però és una història diferent. Es tracta d'un homenatge a la veu de la dona dins del *soul*. És titularà *Soules*. L'any passat es va fer un homenatge a la veu de la dona en el jazz, amb en Joan Chamorro i l'Andrea Motis, entre d'altres. Aquest any, vaig proposar fer el mateix però partint del *soul* i el *funk*, que és l'àmbit que potencia el BMF. Es tracta de muntar una banda de *soul* (5 de ritme i 3 pitos) amb tres cantants professionals, que en aquest cas són Sandra Fern, Txell Sust i Marina Bbface, i buscar una quarta cantant a través d'un concurs. S'han rebut 50 propostes. Les cinc primeres classificades es decideixen per votació popular, que és una manera d'involucrar la gent, tot i que pot ser una mica tendenciós. El dia 12 de desembre es va acabar la votació i vam tenir una setmana per deliberar i escollir la cantant

que formarà part de la banda. Ara ja sabem que la guanyadora és l'Alba Pérez Urbano, de Sentmenat. En aquesta ocasió, els arranjaments no els faig només jo, sinó que ho he encarregat a dos dels components del grup. Un d'ells és Carles Capdevila, que farà els teclats i l'altre és Joan Pérez, baixista. Dos "musicassos" que de ben segur faran una molt bona feina.

Quants projectes tens en marxa en aquest moment?

Quatre. El grup Bourbon, amb el que gravarem un concert en directe aquest mes de gener al Sunset de Girona. Pocs dies abans, el 17 de gener, enregistrem el segon disc amb en Pep Poblet als estudis 44.1 d'Aiguaviva. Farem un concert amb públic, entre 50 i 60 persones, que convidarem a viure l'experiència. Ahir vaig acabar l'últim arranjament i ara ve la feina d'aprendre'ns-ho de memòria per anar tranquils. Una cosa és gravar amb un grup com Bourbon - que som sis en total i si hi ha alguna errada no es nota - però en el cas del disc amb en Pep Poblet només som dos, i quan ell no toca sóc sol i això em té, no preocupat, però sí ocupat.

Després hi ha el projecte del BMF del que et parlava abans i, finalment, un altre amb la Susanna del Saz que pinta molt bé.

A més dones classes...

Sí, i m'agrada, però reconec que no té res a veure amb el que m'agrada tocar. Tinc la sort de tenir un alumnat molt trempat, hi ha molt bon rotllo i m'ho passo bé, però he de dir que el que em fa feliç és tocar. Ho faig perquè em veig capacitat per fer-ho i, com el 97% de la gent que dona classes, per arrodonir l'economia i poder fer altres projectes. Pràcticament tots els músics que conec donen classes, fins i tot gent de primer nivell.

Abans parlàvem de les cantants que has acompanyat al piano, però la teva parella musical del moment és en Pep Poblet.

Com us vau conèixer?

Vaig escoltar el seu primer disc d'estudi a Global, amb en Salvi Cufí. Un dia que hi era pels discos de la big band me'l va fer escoltar i em va agradar



molt. Quan va sorgir el projecte de fer el meu primer disc en solitari, vaig veure que hi havia un parell de temes que demanaven un saxo solista i en Salvi el va trucar. Vam dinar tots tres, li vaig passar els dos temes i els va enregistrar. Tot va anar molt bé i, a partir d'aquí, vam establir una relació. Al cap de dos o tres anys de conèixer-nos, un dia el vaig trucar per proposar-li un projecte de saxo i piano amb les nostres versions respectives (en cap moment pensava en discos). A ell li va semblar bé i vam anar fent actuacions fins que un dia, al cap de dos o tres anys més, ell em va proposar enregistrar un disc junts i fer-ho en directe. Es va fer a L'Atlàntida de Vic i pràcticament vam poder pagar el disc amb el que vam recaptar a taquilla. Ens van donar totes les facilitats del món i els estem molt agraïts. Aquest gener, tal com t'he dit, gravem el segon disc.

I ara, com que no tenies prou feina, has entrat a la Junta Directiva de MUSICAT

N'estic molt content. Fa poc temps, potser un any o un any i mig, que he començat a prendre consciència de la importància dels aspectes de gestió de la feina dels músics. Reconec que abans no m'havia preocupat gaire de com funciona tot això.

Com la majoria dels teus col·legues...

Sí. Però a poc a poc me n'he anat preocupant i, és curiós, perquè tot ha sigut interessar-me per

aquests temes i, al cap de poc temps, rebre la proposta de formar part de la Junta de MUSICAT. Vaig acceptar i n'estic molt content perquè valoro molt la feina que feu. Ens feu la vida molt més fàcil i a vegades, fins i tot, ens malacostumeu. Domineu temàtiques que per a un músic són molt complicades. Trobo que feu una funció molt útil. A més, el que es cobra als socis no està en consonància amb la feina que feu i les hores i complicacions que ens estalvieu.

No tothom pensa igual

Jo sempre ho he cregut. Si ho penses bé, tot això no caldria que fos tan complicat. De fet, en altres països els músics ho tenen molt més fàcil per gestionar la seva feina. Aquí s'és músic malgrat tot. Tot et ve en contra. Vosaltres feu que aquesta complicació sigui menys.

Encara hi ha molta gent que, quan li dius que ets músic, et pregunta "i com et guanyes la vida?"



Què en penses de la regulació que ha fet l'Ajuntament de Girona dels músics de carrer?

Fa mal. És una mica institucionalitzar la misèria. La feina de músic s'hauria de pagar com una altra feina qualsevol. No hi ha manera que les institucions, els estaments i la societat en general ho entengui això. Encara hi ha molta gent que, quan li dius que ets músic, et pregunta "i com et guanyes la vida?". O això, o pensen que guanyem molts calés, perquè identifiquen el ser músic amb ser conegut i sortir en els mitjans. En canvi, és una feina com una altra, en la que vas bregant el dia a dia i que al final et dona uns diners per viure. La feina de músic hauria de ser igual que una altra, però no ho és i no ho serà fins que des de les institucions no es faci pedagogia en aquest sentit. Mentre els de dalt no ho entenguin o no ho vulguin entendre, sempre serem aquells a qui s'ofereix un racó de carrer per tocar "i si us donen alguna cosa, és per vosaltres". No és això. A sobre, ens hem d'explicar molt bé, sinó encara sembla que som desagraïts, perquè l'Ajuntament ho veu com una promoció per al músic. Cal explicar-nos molt

bé perquè ningú s'enfadi, perquè "a sobre que els donem facilitats..." Està molt imbuït en la psique de la gent que la feina de músic no és una feina sèria.

En realitat són els músics que es posen a tocar al carrer i l'Ajuntament el que s'ha vist obligat a posar-hi una mica d'ordre. Per tot arreu hi ha músics que toquen al carrer, però això no sempre està regulat de la mateixa manera.

Segurament això ha estat fet amb bona intenció i s'ha de reconèixer que té uns aspectes positius (acostar la música a la gent, poder tocar en públic, etc.) Però jo no he vist gaire professionals tocant al carrer. Crec que, de cara al nostre gremi, hi hauria altres qüestions més importants a tractar.

Com per exemple?

No posar tants impediments als locals que fan música en viu (un sol veí pot fer tancar un local). I no només això, sinó que qui vulgui muntar un local de música en viu, trobi facilitats i no problemes com ara. Jo entenc alguns requisits que s'han de complir, però n'hi ha d'altres que són gratuïts i que no s'exigeixen als locals que posen música enllaunada.

Si realment les institucions creuen que la música és cultura, haurien de recolzar els llocs on es fa música en viu. Poso d'exemple el Sunset de Girona. Té molt de mèrit el que fan i ara en comencen a recollir els fruits, però ho han lluitat molt i durant molts anys. Fer una programació internacional de música en directe de qualitat, s'hauria de considerar una cosa interessant per la ciutat. Una iniciativa com aquesta hauria de trobar facilitats i hauria de rebre ajudes, i em consta que no és el cas. No veig que hi hagi ajudes suficients i les poques que hi ha són per altres sectors. Els músics sempre som els últims.

Què creus que s'hauria de fer?

Les institucions haurien de fer pedagogia, acostar la música a la gent. Però si un govern, sigui d'on sigui, no hi creu, tampoc farà cap tipus d'esforç perquè la gent valori la música. En altres països això no passa perquè la gent té una altra consideració per la música. A tot arreu hi ha música en viu. En general, els artistes en aquest país ja no som ben vistos, sobretot amb el govern que tenim. Som d'esquerres.

I els músics?

Nosaltres mateixos ens hem fet mal. Ens ho passem tan bé tocant que tots, en algun moment, hem caigut en la tentació de tocar gratis. Jo crec que això hi ha una edat per fer-ho, però el músic ha de tenir orgull, en el bon sentit de la paraula, i en un moment donat ha de tenir clar que no podrà convèncer ningú que aquesta feina és seriosa si no ho demostra amb els seus actes. "Vine que et donarem el sopar i, si fem una mica de caixa, alguna cosa cobraràs". Acceptant aquest tipus de feines no ens estem ajudant.

Ara que ets a la Junta, creus que MUSICAT mira prou pels interessos dels músics?

Els músics hem d'entendre que tenim deures i drets, no només drets. MUSICAT, a part d'ajudar els músics a gestionar els seus assumptes, fa una labor pedagògica. I és complicat, perquè el músic el que veu és que fa un bolo per una quantitat de calés i que, al final, el que li queda net és molt menys.

Jo crec que, molt o poc, des de MUSICAT podem fer coses per millorar la vida professional dels músics. Jo em sento part d'una associació que mira pels meus interessos. En aquest sentit, ara tinc una percepció diferent de la que tenia fa uns anys. Ara sé que la música és la música i tot el que comporta. Formar part de l'Associació de forma activa em satisfà molt. Les reunions de Junta et donen la mida de tot el que es fa. Són molt denses. Per cert, vist que duren quatre hores, a la propera proposaré de fer una pausa entremig...

Lluïsa Massó



Què és MUSICAT?

Tal com explica el president Josep Reig a l'editorial, tenim la impressió que molts músics tenen una percepció errònia de què és MUSICAT i de quins són els seus objectius.

Probablement, la culpa sigui nostra perquè no ens expliquem prou, o no ens expliquem bé. Val a dir com a descàrrec, que la situació professional dels músics és tan precària i complicada, la legislació vigent és tan vaga i contradictòria, que no és estrany que ens costi fer visible i entenedora la nostra tasca i que sovint ens haguem d'enfrontar a la incomprensió d'aquells que defensem.

Per aquest motiu, hem decidit dedicar el reportatge d'aquesta edició de La Nota a explicar què és MUSICAT i com funciona, esperant desfer malentesos i dissipar suspicàcies.

L'Associació Professional de Músics de Catalunya MUSICAT

MUSICAT és una associació professional de músics d'àmbit català, una entitat de caràcter sindical, declarada sense ànim de lucre, al servei dels professionals de la música.

La quota anual de soci és de 65€.

Els principals objectius de l'Associació Professional de Músics de Catalunya MUSICAT són:

- **Representar el col·lectiu a tots els efectes**

MUSICAT compta actualment amb 3.250 socis músics, cosa que li atorga la força moral necessària per representar el col·lectiu davant de l'administració i per fer sentir la seva veu allà on convingui.

- **Defensar els interessos professionals dels socis**

MUSICAT és una associació de músics, creada per músics, per tal de defensar els interessos dels músics. Aquesta és la seva raó de ser i el que la diferencia de les altres empreses que es dediquen a facturar actuacions.

Partint de la base que per millorar la situació laboral dels músics el primer que cal és identificar la professió com a tal, és a dir, professionalitzar-se, l'Associació ha lluitat des del principi perquè els músics assumeixin drets i deures com qualsevol altre treballador. Això vol dir, entre altres coses, estar donats d'alta a la Seguretat Social quan actuen i fer una gestió correcta des del punt de vista laboral i fiscal. Només així es podrà avançar cap a la normalitat.

No cal dir que l'Administració de l'Estat, de la que depenem, no ens ho posa gens fàcil. Ja hem vist el menysteniment que ha demostrat sistemàticament cap al nostre col·lectiu – i el dels artistes en general – que ha quedat ben palès amb la imposició de l'IVA cultural al 21%. En aquesta mateixa línia, hem de dir que la majoria de vegades que hem picat a la porta de l'Administració per proposar solucions als nostres problemes, hem sortit amb la cua entre cames.

És el cas de la proposta de modificació de la normativa que regula la relació laboral i de Seguretat Social dels artistes en espectacles públics, que es va presentar, a través dels representants polítics, al Congrés dels Diputats l'any 2007. La proposta, fruit d'un estudi encarregat per MUSICAT, consistia en assimilar a l'alta tots els músics de forma permanent.

D'aquesta manera, el músic estaria sempre d'alta a la Seguretat Social i pagaria la cotització *a posteriori*, segons els dies que hauria treballat, evitant així el degoteig constant d'altres i baixes i la falta de cobertura en els bolos que sorgeixen a última hora o en cap de setmana. Tot i que el Congrés la va aprovar per unanimitat el novembre de 2009, la proposta no es va arribar a aplicar. Quan l'abril del 2010 la diputada Montserrat Surroca va demanar a la Comissió de Cultura del Congrés que donés compliment al mandat del 2009, la comissió s'hi va oposar amb l'únic vot en contra del PP. El motiu que va al·legar és que, venint de Catalunya, la proposta no comptava amb prou representativitat. Per desmuntar aquest argument, es tornarà a presentar la mateixa proposta a través de la Federació de Músicos Asociados (FEMA), constituïda l'any 2012, que aplega associacions professionals de músics a nivell estatal. Esperem que al final s'imposi el sentit comú.

Precisament, conscients que la majoria de qüestions que afecten els músics (Seguretat Social, regularització laboral de totes les activitats professionals, règim fiscal) depenen de l'Estat, MUSICAT, juntament amb altres associacions de músics d'arreu d'Espanya, va impulsar la creació de la FEMA, de la que també formen part les associacions Músicos ao Vivo, MUS XXI, Promusic i UMTTRADE. El president de MUSICAT, Josep Reig, n'és el vicepresident. Els objectius de la FEMA són, entre d'altres, establir contactes permanents amb els organismes públics i privats que gestionen la cultura, lluitar per la regularització laboral de tots els professionals de la música i exigir una Llei de la Música que reguli el sector. La FEMA està adherida a la Plataforma en Defensa de la Cultura que agrupa en un mateix espai tots els agents culturals i la ciutadania.

MUSICAT també forma part de l'organització del circuit Girando Por Salas (GPS), una iniciativa de l'Institut Nacional de las Artes Escénicas y de la Música (INAEM) que té per objectiu facilitar als artistes emergents un circuit per actuar fora de les seves comunitats autònomes i ja porta cinc edicions. Val a dir que és el primer cop que el Ministerio de Cultura emprèn una acció decidida a favor de la música

popular i inverteix un pressupost important, per fer front als problemes del sector.

En l'àmbit català, MUSICAT manté contacte permanent amb la Conselleria de Cultura de la Generalitat i amb les diferents administracions, com els ajuntaments i les diputacions, i amb les altres associacions del sector. També col·labora amb el Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA) des de la seva creació l'any 2009. A instàncies de MUSICAT i d'altres associacions de músics catalanes, el CoNCA va publicar l'any 2010 el Codi de Bones Pràctiques en l'Àmbit de la Creació i de la Interpretació Musicals.

> Seguretat Social

Que el músic ha d'estar donat d'alta a la Seguretat Social quan actua no admet discussió. De la mateixa manera que ho ha d'estar un mestre, un metge o un lampista. També és veritat que el sistema actual és excessivament complicat i difícil d'aplicar. Hem de tenir present que, segons la llei, l'obligació de donar d'alta els artistes a la Seguretat Social és de l'organitzador de l'espectacle. Però, tal com expliquem més avall, per evitar-se maldecaps, l'organitzador sol contractar les actuacions a través d'una relació mercantil o de prestació de serveis, traslladant aquesta responsabilitat al músic, que s'ha de fer autònom o s'ha de buscar una empresa que el doni d'alta i baixa al Règim Especial d'Artistes el dia que actua, tal com fa la cooperativa Músics de Girona amb els seus associats. Malgrat tot, els organitzadors tenen l'obligació de comprovar que els artistes que contracten estan donats d'alta a la Seguretat Social el dia de l'actuació i, degut a les moltes inspeccions que hi ha últimament, solen demanar el comprovant d'alta per no tenir problemes.

De ben segur, la situació s'anirà normalitzant i arribarà un dia en què el sistema s'haurà de canviar per adaptar-se a la realitat. Malauradament, aquesta és una decisió política i ja se sap – i ha quedat demostrat – que als polítics no els interessa gens afavorir els artistes. Tal com diu en Nito Figueras a l'entrevista: *Som d'esquerrres i ara això està mal vist.*

> Gestió laboral i fiscal

Pel que fa a la gestió laboral i fiscal, les coses no són pas més senzilles. Tal com hem dit, la normativa de contractació de músics en espectacles públics estableix que aquests han de ser contractats directament per l'organitzador de l'espectacle - o mitjançant una empresa intermediària - Degut a la complicació que suposa el sistema de cotització a la Seguretat Social, nòmines, retencions, etc. els organitzadors d'espectacles solen declinar aquesta responsabilitat i opten per contractar els músics a través d'una relació mercantil o de prestació de serveis, exigint una factura per justificar el pagament de les actuacions.

Per poder emetre una factura, el músic que treballa individualment es veu obligat a donar-se d'alta al règim d'autònoms (al qual tampoc es podria acollir si s'apliqués estrictament la normativa, donada la seva condició de dependència laboral). En el cas d'una formació o grup musical, l'única solució és constituir-se en empresa. Ni una cosa ni l'altra resulten econòmicament viables en la majoria dels casos.

Per donar solució a aquests i a d'altres problemes, es van constituir les cooperatives Músics de Girona, SCCL i Músics de Catalunya, SCCL. Amb la constitució de les cooperatives s'ha aconseguit evitar que les formacions musicals es vegin obligades a adquirir personalitat jurídica i a reconvertir-se en societats o associacions, i que els músics a títol individual estiguin obligats a convertir-se en treballadors autònoms per poder facturar les actuacions.

Amb aquesta fórmula, el músic pot dedicar-se a la música i no es veu obligat a assumir funcions que no li pertocuen.

El Grup de Gestió MUSICAT

El Grup de Gestió MUSICAT està format per dues cooperatives, una associació cultural i una societat limitada unipersonal:

- Músics de Girona, SCCL
- Músics de Catalunya, SCCL
- Associació Cultural Dos Per Quatre
- Doble Xamfrà, SLU

> Per què 4 empreses?

Les empreses que formen el Grup de Gestió MUSICAT s'han anat creant per donar resposta a les diferents necessitats dels músics, per tal que puguin exercir la seva professió en les millors condicions. Cadascuna d'elles té una funció ben concreta:

>>>>>>> Músics de Girona, SCCL

És la primera empresa que es va crear. Es tracta d'una cooperativa de serveis que s'utilitza per facturar les actuacions dels músics-socis adscrits al Règim General de la Seguretat Social. Actua com una empresa intermediària a la qual l'organitzador de l'espectacle contracta l'actuació en règim de prestació de serveis. Un cop pactades les condicions del contracte entre el músic i l'organitzador, la cooperativa subscriu el contracte, dona d'alta els músics al Règim Especial d'Artistes de la Seguretat Social el dia de l'actuació, emet la factura contra l'organitzador de l'espectacle i ingressa als organismes respectius els imports corresponents a Seguretat Social, retenció de l'IRPF i IVA no repercutit. Quan cobra la factura, ingressa al músic el salari que li pertoca, un cop descomptats els imports corresponents a la Seguretat Social, l'IRPF i la comissió de facturació (2,5%).

>>>>>>> Músics de Catalunya, SCCL

És una cooperativa de treball associat que permet facturar les actuacions dels músics-socis adscrits al Règim d'Autònoms de la Seguretat Social.

En principi, els músics estan legalment considerats com a treballadors per compte aliè i no poden facturar les actuacions com a treballadors autònoms. Una altra cosa és que aquesta pràctica, considerada "alegal", es toleri (en aquest terreny hi ha molta confusió i els textos legals són poc clars). En canvi, els músics poden formar part d'una cooperativa de treball associat, que es faci càrrec de facturar les actuacions tenint-los inscrits en el Règim d'Autònoms de la Seguretat Social.

Davant del fet que, en períodes de temporada alta, hi havia mesos que a molts músics els sortia més a compte pagar la quota d'autònom que no pas la cotització per dies, es va crear Músics de Catalunya, SCCL. D'aquesta manera el soci pot decidir si es dona d'alta d'autònoms o segueix al Règim General de la Seguretat Social, segons la previsió d'actuacions que tingui.

Per la resta, aquesta cooperativa funciona exactament igual que Músics de Girona, SCCL. La Seguretat Social cobra directament al músic l'import de la quota d'autònom. MUSICAT li facilita el tràmit d'alta o, en cas que el músic ja estigui donat d'alta al Règim Especial d'Autònoms, comprova que està al corrent de pagament de la quota.

>>>>>>> Associació Cultural Dos Per Quatre

El fet que els ajuntaments contractin les actuacions musicals pel sistema de prestació de serveis significa un encàrrec de la despesa, ja que han d'abonar un IVA que no poden compensar. Per paliar aquest increment i afavorir la contractació de cobles, grups d'havaneres i altres formacions de música tradicional, es va crear una associació cultural a través de la qual, una vegada obtinguda l'exempció per part del Ministeri d'Hisenda, es poguessin facturar sense IVA les actuacions de música popular i tradicional catalana, tal com preveu la normativa. Més endavant l'exempció es va fer extensiva a la música d'animació infantil.

D'aquesta manera, l'Associació Dos Per Quatre actua com a entitat coordinadora dels espectacles de música tradicional en què participen els seus associats. En els altres aspectes, el funcionament és idèntic al de les cooperatives.

>>>>>>> Doble Xamfrà, SLU

El fet que les formacions musicals no tinguin personalitat jurídica pròpia els impedeix contractar el personal necessari per dur a terme les actuacions: tècnics de so, tècnics de llum, muntadors i xoferes. La cooperativa tampoc pot fer-ho perquè no els pot donar d'alta al Règim Especial d'Artistes de la Seguretat Social, ja que aquests professionals estan subjectes al Règim General.

En molts casos, les formacions contracten aquests serveis a d'altres empreses i aquestes emeten una factura contra la cooperativa que es dedueix com a despesa de l'actuació.

Però hi ha formacions que volen contractar directament el seu personal i es va haver de buscar un sistema per fer-ho a través de contractes fixos a temps parcial, tal com preveu la normativa laboral en aquests casos.

Amb aquesta finalitat es va crear Doble Xamfrà, una societat limitada unipersonal participada al 100% per la cooperativa Músics de Girona, que contracta el personal per un nombre d'hores proporcional al volum de treball del grup o orquestra on presten el servei. Doble Xamfrà actua com una empresa de serveis a la qual la cooperativa contracta, per compte de la formació musical, el personal necessari per realitzar les actuacions.

Doble Xamfrà, SLU també es fa càrrec d'adquirir el material professional (equips de so, llum, etc.) o els vehicles d'ús professional a través d'un préstec bancari o d'un *leasing* i fa efectives les quotes, que després factura contra la cooperativa per poder-les deduir com a despeses de les actuacions, així com les factures de combustible, manteniment, reparacions, assegurances, etc.

Si voleu ampliar aquesta informació, consulteu el llibre "Cooperatives de músics. Un nou model de gestió", de l'Antoni Mas. Si ens el demaneu, us el farem arribar sense cap cost. També el podeu consultar en format pdf al web www.musicat.cat.

> Altres serveis

Els socis de MUSICAT també disposen d'altres serveis, com ara:

- **Assessoria laboral, fiscal i jurídica**
- **Cobertura de Responsabilitat Civil i assegurança individual d'accidents**
- **Servei de reclamació d'impagats**
- **Espai dins del web www.musicat.cat per promocionar el grup o la proposta musical**
- **Intranet per consultar i sol·licitar les factures**
- **Borsa de treball online**
- **Confecció de pressupostos**
- **Elaboració de certificats**
- **Cursos de formació gratuïts**

El Grup de Gestió MUSICAT està al servei exclusiu dels músics afiliats a l'Associació Professional de Músics de Catalunya.

Qui fa què a MUSICAT

> LA JUNTA DIRECTIVA

És la màxima autoritat, la que pren totes les decisions. La Junta Directiva és elegida i ratificada per l'Assemblea General de socis cada quatre anys. Actualment està formada pel president (Josep Reig), el vicepresident (Josep Ramon Prats), el secretari (Josep M. Mascarell) i sis vocals (Carles Creixell, Susanna del Saz, Joan Figueras, Antoni Mas, Albert Prat i Montserrat Pratdesaba). La Junta es reuneix un cop al mes amb un ordre del dia que inclou l'informe de gestió de la gerent de l'Associació Professional (polític) i de la gerent del Grup de Gestió (econòmic), a més dels assumptes que s'hagin de debatre. Al final de cada sessió s'aixeca una acta que, un cop llegida, és signada per tots els membres de la Junta.

La Junta Directiva està permanentment informada i segueix fil per randa el dia a dia de MUSICAT. El president Josep Reig és a l'oficina un dia a la setmana, per rebre visites, celebrar reunions o resoldre problemes i està sempre disponible per telèfon.

Tots els membres de la Junta Directiva són músics professionals.



<< Foto de la Junta Directiva en plena sessió de treball.



> LA GERÈNCIA

Elles són les responsables últimes de que tot funcioni. Podríem dir que són el tàndem perfecte. Marga Castañer és la gerent de l'Associació Professional de Músics de Catalunya i Anna Franco és la gerent del Grup de Gestió MUSICAT. La primera s'encarrega principalment de la relació amb els socis i de gestionar la facturació de les actuacions. L'Anna Franco s'encarrega dels números, cosa que no li deixa gaire temps lliure si tenim en compte que només Músics de Girona va facturar l'any passat més de 6 milions d'euros. Ni l'una ni l'altra ho tenen fàcil, però elles se'n surten molt bé, entre altres coses, perquè tenen molta experiència. Totes dues han vist néixer les cooperatives i l'Associació i han participat en la seva posada en funcionament des del primer dia, al costat de l'Antoni Mas, que va ser-ne l'impulsor i president fins l'any 2006. Com un bon equip que són, han anat superant tots els obstacles i aportant idees per millorar el sistema, de manera que tot rutlli a la perfecció.



**Marga
Castañer**



**Anna
Franco**

> COMPTABILITAT

La Montse Gallardo treballa en coordinació amb l'Anna Franco i podríem dir que és la seva mà dreta. Ha treballat molts anys en una empresa d'auditoria i ara posa la seva experiència al servei de MUSICAT. Ella rep tots els ingressos d'empreses i ajuntaments i s'encarrega de fer els pagaments als socis. També fa els càrrecs de les quotes i de les despeses de les factures, en cas que els músics cobrin directament de l'empresa. Porta, per dir-ho així, la comptabilitat dels socis. Com que necessita estar molt concentrada per no equivocar-se, no es posa al telèfon abans de les 11 del matí. Això sí, a partir d'aquesta hora contesta totes les trucades i dona tota mena d'explicacions.



**Montse
Gallardo**

> FACTURACIÓ

L'any 2014 MUSICAT va emetre 19.154 factures. Només perquè us feu una idea del ritme de treball de la Júlia Cano i la Jessy Mesa, que són les persones que les fan. Això sense comptar les factures que s'han de modificar varies vegades, la infinitat de trucades que han de fer o han de contestar per completar la informació i la confecció de pressupostos, que també és feina seva. En moments de molta feina, sobretot a l'estiu, l'Anna Franco i la Marga Castañer els donen un cop de mà. Això sí, els divendres han de deixar fetes totes les factures del cap de setmana i han de passar totes les altes a la seguretat social abans de plegar. Per això molts dies comencen a treballar a les 6:30 del matí o dinen un entrepà davant de l'ordinador: no poden marxar fins haver enllestit la feina. Sempre amb el turbo posat!



**Júlia
Cano**



**Jessy
Mesa**

> IMPAGATS, AUTÒNOMS, CONTRACTES, CERTIFICATS

L'Elisabet Taberner és una persona afable, eficient, constant i molt organitzada. I més val que ho sigui perquè toca moltes teclès. Ella s'ocupa de reclamar els impagats i obté molt bons resultats, com demostra la baixada considerable del percentatge de factures impagades l'any 2014. També s'encarrega de donar d'alta els autònoms, de revisar els contractes (no se li escapa res) i de fer els certificats d'empresa. Tot i que seu a l'esquerra de la Marga Castañer, és la seva mà dreta. És capaç de solventar qualsevol problema a base de tenacitat.



**Elisabet
Taberner**

> COMUNICACIÓ

La Lluïsa Massó s'encarrega de la pàgina web, de les xarxes socials i de la relació amb la premsa. És la responsable de la redacció del butlletí La Nota i de l'edició mensual de l'Agenda del Club d'Amics dels Músics. També s'ocupa de l'organització de les sessions formatives que s'ofereixen als socis. A través del mail info@musicat.cat atén totes les consultes i demandes d'informació. Si treieu un disc o us han donat un premi o heu organitzat un event especial i voleu que surti a La Nota o al web, envieu-li la informació per mail.



**Lluïsa
Massó**

> CENTRALETA

Aquest és un lloc molt important a MUSICAT perquè des de les 9 del matí fins a les 3 de la tarda el telèfon no para de sonar. Filtrar les trucades i dirigir-les a la persona adequada és del tot imprescindible perquè tothom pugui fer bé la seva feina. Tot i haver-se incorporat fa pocs mesos, la Meritxell Martín ho fa molt bé, amb amabilitat i paciència, mentre classifica i archiva pilons de factures i documents (sembla mentida que en ple segle XXI encara generem tanta paperassa). Per cert, la Meritxell ha estat visquent dos anys als Estats Units i parla perfectament l'anglès.



**Meritxell
Martín**

> EL SECRETARI

El secretari mereix una menció a part. D'entrada, és l'únic home de l'oficina (exceptuant els dimarts que també hi ha el president), però ell ho té molt assumit i ho porta molt bé. En Josep Maria Mascarell és tota una institució. Va ser el primer que va treballar a MUSICAT, quan encara era el Sindicato Provincial de Músicos i després d'examinar-te et donaven un carnet que molts encara conserven. Això era l'any 1992. Des de llavors és el secretari de l'Associació Professional i de totes les empreses del Grup de Gestió MUSICAT i les representa fent les gestions necessàries a la Seguretat Social, als bancs, a les mútues o als tribunals. Músic de tota la vida, toca amb la cobla La Principal de Cassà.



**Josep Maria
Mascarell**

Han donat la nota ●●●

La Salseta del Poble Sec

●●●

L'Ajuntament de Barcelona li ha atorgat la Medalla d'Or al Mèrit Cultural "per la seva contribució a la recuperació de la democràcia, la festa i els balls al carrer".

La Salseta del Poble Sec es va formar l'any 1977 amb l'única finalitat d'animar un acte electoral organitzat pel PSUC. Des d'aleshores, han continuat fidels al seu estil particular portant la festa a places i envelats de tot Catalunya. El 1986 van crear el seu propi segell discogràfic, Salseta Discos, amb el que han publicat més d'una dotzena de discos propis i han contribuït a impulsar la carrera musical de grups com Sopa de Cabra o Umpah-pah. A l'avantguarda de la música de ball, després de quasi 40 anys, La Salseta segueix essent una banda actual, dinàmica, fresca, jove, divertida, puntera i plena de salut: un clàssic imprescindible.



LA SALSETA DEL POBLE SEC

Big Mama

●●●

Va estar convidada a presentar un dels Mapple Blues Awards, atorgats per la Toronto Blues Society, al Royal Conservatory de Toronto. Ho va fer al costat del president i fundador d'Alligator Records, Bruce

Iglauer. Aquests guardons són els premis nacionals de blues del Canadà i tenen l'objectiu de promocionar aquest tipus de música i reconèixer els músics que hi excel·leixen. Els nominats són seleccionats per 50 experts provinents del món del blues, incloent periodistes i directors de festivals, entre d'altres.



A la foto, la Big Mama Montse amb Alice Sellwood, office manager de la Toronto Blues Society i coordinadora del Blues Summit.

Jacint Planes

●●●

El passat mes de novembre va rebre un homenatge de comiat per part dels seus companys de professió, pels seus 40 anys de trajectòria a l'Orquestra Rosaleda. Jacint Planes va entrar a l'orquestra l'any 1970, quan tenia 28 anys. De família garrotxina, el pare de Tortellà i la mare de Sales de Llierca, ve d'una nissaga de músics de cobla, els de Cal Juanola, de sobrenom "Els Culleraires". La trompeta ha sigut l'instrument que ha anat passant de generació en generació: la tocava el seu pare i ara la toquen el seu fill i tres néts.

Disciplinat i estudis (una hora d'estudi de violí i una altra de trompeta cada dia del món) l'orquestra ha sigut per ell una segona família. En va ser el representant durant 25 anys i la prova de que ha estat un bon company és aquest homenatge a la seva persona i a la seva feina.

Foto de grup dels 70 assistents a l'homenatge de Jacint Planes





Le Croupier

...

Després d'haver triomfat a El Molino, la banda liderada per Carles Cors inicia la gira de l'espectacle *Esperança Dinamita* on reivindica la figura d'aquesta "explosiva" vedet que, a principis del segle XX, feia sensació al Paral·lel barceloní.

L'objectiu de l'espectacle és recuperar i reivindicar part del repertori musical de l'anomenat "gènere de revista", que va néixer als cabarets berlinesos i parisencs per instal·lar-se després als teatres que omplien el Paral·lel que, durant uns anys, es va convertir en el Broadway barceloní.

Després d'haver recuperat les partitures de l'època, Le Croupier passa pel seu particular sedàs els cuplets, foxtrots, pasdobles, charlestons i tangos d'autors com Sugrañas, Clarà, Misterio o Viladomat, que són un retrat impagable d'un moment històric que es va estroncar de cop amb l'esclat de la guerra.

The Pepper Pots

...

Han donat una nota més aviat trista perquè el dia 29 de novembre van cloure la seva gira de comiat amb l'últim concert a la sala La Mirona de Salt. El dia 1 d'octubre el grup va fer un comunicat en què anunciava que havia decidit posar fi a la seva trajectòria d'onze anys i que iniciava una gira de comiat amb els quatre últims concerts. "És el moment de tancar un cicle i celebrar tots aquests anys de música, viatges i entrega", deia el comunicat.

Aquest grup gironí de soul és una de les bandes del país que ha tingut més projecció internacional. Ha fet 370 concerts en 15 països de tres continents, ha enregistrat 5 cd's i ha col·laborat amb alguns dels millors músics de soul i de música jamaicana, com ara The Impressions, Eli Paperboy Reed o The Pioneers entre d'altres.



Berta Puigdemasa

...

És una jove arpista lleidatana que, per tercer any consecutiu, organitza "Arpa Horta", un curs internacional per al perfeccionament de la tècnica de l'arpa ben particular. Es tracta d'un projecte personal i vital que s'ubica a l'horta de Lleida, de manera que els músics que hi participen fan al mateix temps una immersió en el món de la pagesia, la fruita i la manera de viure al camp. A més, cada edició es celebra en una estació de l'any diferent, de manera que la gent que repeteix gaudeix cada vegada d'un paisatge nou. L'últim curs va tenir lloc a finals d'octubre de 2014 i n'hi haurà un altre aquest hivern. Els artistes inscrits en aquest darrer curs procedien de Catalunya i de l'Estat espanyol, però també d'Itàlia, el Japó, Corea i els Estats Units.

Berta Puigdemasa és una arpista atípica. De formació clàssica, està en constant recerca d'innovació sonora, artística i cultural. Als seus recitals i espectacles la música es fon sovint amb altres llenguatges artístics com la dansa, la poesia, les arts visuals, el teatre o la pintura.



Han donat la nota ●●●



Josep Riumalló

●●●

Aquest mes d'octubre va rebre un homenatge a Tossa de Mar per la seva extraordinària trajectòria musical i la seva qualitat interpretativa del fiscorn, el trombó i el violí. L'acte va tenir lloc en el decurs d'un concert de la Cobla Ciutat de Girona dirigida pel seu company i amic Josep Cassú.

Riumalló va néixer a Arbúcies l'any 1941 en una família de músics. La seva primera cobla, als anys 50, va ser la Catalunya de Bordils on també tocaven Josep Cassú, Jaume Cristau i Lluís Subiranes, entre d'altres. Després va passar per l'orquestra Francesc Mas de Vidreres, l'Orquestra Girona, els Montgrins, la Maravella fins que al 1975 es va incorporar a La Principal de La Bisbal d'on ja no es va moure. És un dels millors intèrprets de fiscorn que ha donat la cobla.

La nota trista ●●●



> Josep Planas Riembau (1959-2015)

Va morir el dia 17 de gener, a l'edat de 55 anys, com a conseqüència d'una llarga malaltia. Conegut entre els músics com "El Ros" va començar la seva carrera de músic amb l'Orquestra Miramar de Figueres i el 2005 va entrar a l'Orquestra Selvatana d'on va ser tible i flauta durant més de deu anys. També va tocar en diferents cobles, com ara Sa Palomera de Blanes.



> Oriol Canals Boix

Va morir el dia 27 de desembre com a conseqüència d'un accident de moto que va patir a Indonèsia, on es trobava en viatge de noces. Tenia 39 anys. Antic líder del grup Kumbes del Mambo, actuava en solitari amb el nom d'Oriol Foll i també feia música d'animació infantil. Era fill d'una cosina de Xesco Boix. A la seva pàgina web, es definia com un educador, cantant i animador de formació i somiatruïtes inconformista de vocació. Va impulsar Biberó Rock, un festival musical adreçat al públic familiar. També va ser l'impulsor de l'homenatge que es va fer a Xesco Boix amb motiu dels 25 anys de la seva mort.

Novetats discogràfiques ● ● ●



► Figueres-Guernika – Joanjo Bosk (Música intuitiva 2014)

És el cinquè treball en solitari d'aquest músic empordanès. Consta de sis temes propis, majoritàriament inspirats en els bombardejos feixistes que va patir entre el 1938 i el 1939 la ciutat de Figueres, que alguns historiadors han batejat com "la Guernika catalana", ja que en dos anys es va bombardejar 18 vegades. Albert Oliva a les guitarres elèctriques i acústiques, Pere Martínez al baix elèctric i contrabaix i David Gálvez (Anthrax) a la bateria completen la banda. També ha comptat amb la col·laboració de Quimi Portet a la cançó "Bombes de mà".



► Origen – Damià Olivella (RGB Suports)

És el tercer disc d'en Damià Olivella, que ha fet realitat gràcies a una exitosa campanya de micromecenatge. Representa la causa, l'arrel, el motiu inicial, els principis, la raó per la qual les coses són com són i estan com estan. Recuperar els Orígens per no perdre'ns en el camí. Saber d'on venim per saber qui som. En el disc, Olivella deixa al descobert totes les seves facetes: el bluesman, el cantautor, el guitarrista, el rocker, la veu d'ànima negra. Aquest disc representa un salt qualitatiu en relació al que havia fet fins ara, ja que és més ric, més variat i més treballat que els anteriors.



► [Lletres & Music] – Altersix

Lletres & Music parteix d'un espectacle en què lletres i música es donen la mà per explicar una història en què s'intenta trobar la lògica a un sentiment tant abstracte com l'amor. El disc reflecteix l'obra íntegra, conservant l'essència del directe. Altersix està format per Montse Creus (veu i lletres), Xavier Roger – Richi (saxos tenor i soprano), Pep Grifé (saxo alt i flauta), Ultano Gómez (piano i teclats), Pepe Patricio (baix elèctric) i Victor Peralta (bateria, cajón i percussions). La música és de Xavier Roger i Ferran Julià.



► Real Women Blues – Big Mama Montse & Sister Marion

És l'últim disc publicat per la Big Mama, aquest cop acompanyada de Sister Marion (Miriam Aparicio) al piano. Aquest CD és l'enregistrament en directe d'un concert que van fer a la casa Golferichs el mes de març de 2014. Piano, ukelele i veu per homenatjar algunes de les veus femenines més rellevants del blues, com Gertrude Ma Rainey, Bessie Smith o Alberta Hunter. El disc, que és autoproduït, també inclou dos temes originals de la Big Mama Montse: *Change your mind* i *Airport blues*.



► Per amor a l'art – Miquel Abras (Música Global 2014)

És el cinquè treball de Miquel Abras, compostat, gravat i mesclat a La Bisbal d'Empordà, sota la producció de l'empordanès Carles Ramió. Amb aquest disc Abras ha volgut homenatjar totes les persones que en algun moment del dia, tenen temps per ajudar als altres sense esperar res a canvi, és a dir, per amor a l'art. En les seves lletres parla sense filtres ni metàfores de les seves experiències vitals. S'hi poden veure influències d'aristes del pop-rock americà, com John Mayer, Bruno Mars o Jason Mraz. També dedica una cançó al seu públic més fidel: "El millor premi ets tu".



> Ameba – Roger Mas Group

És el nou disc de Roger Mas que publica al prestigiós segell Fresh Sound New Talent. Després de l'èxit del seu últim treball, *Mason*, publicat el 2007 al mateix segell i de les col·laboracions amb músics com Carles Benavent, la cantant Nadia Basurto, el bateria Marc Ayza i el saxofonista Perico Sambeat, Roger Mas presenta un treball que conté 8 composicions originals d'alta intensitat. L'acompanyen en aquesta aventura quatre músics de luxe: Raynald Colom (trompeta), Santi de la Rubia (saxo tenor), DeeJay Foster (contrabaix) i Jo Krause (bateria).



> Canto a los ancestros – Luis Cojal

El contrabaixista cubà Luis Cojal ens presenta el seu projecte més personal, que dedica als seus avantpassats. En aquesta ocasió, no només toca el contrabaix sinó que també canta i és l'autor de la lletra i la música de les cançons. Amb només veu i contrabaix, la seva música íntima i original és un viatge ple de ritme, llum i alegria, marcada per la influència afrocubana, clàssica i jazzística. La veu del contrabaix i la veu de Luis Cojal es barregen per crear un món ple de color que, segons diu, és una festa per l'ànima. Cojal és professor de contrabaix al Conservatori de Vila-seca.



> Present – Elisabet Raspall & Dani Pérez (Raspall Records 2014)

La subtilesa, la intensitat i l'honestat s'entrecreen en una proposta que agermana dos músics que després de compartir múltiples experiències han decidit signar una obra a duet. *Present* és el fruit de la bona entesa establerta entre la pianista vilanovina i el guitarrista argentí. Un magnífic regal pels sentits on Raspall i Pérez exposen el millor d'ells mateixos. Atmosferes intimistes i molta complicitat. El treball es va gravar a l'Auditori Pau Casals d'El Vendrell.



> Tan bons com puguem ser – Pau Sastre

Es tracta del seu primer disc en català, versió d'un treball autoeditat el 2011 amb el títol *As Good As We Can Be*. Tal com indica el títol, és una declaració de principis en què defensa que hem vingut a aquest món a fer-ho el millor possible i a donar el màxim de nosaltres mateixos. Pau Sastre es va formar com a productor musical als Estats Units. Ha format part de grups com Jockers, Talking Rabbits, Güru, Sexyphonics, BCNDivision, Gospel Colours, Gospelising o Jorge Salán. Des del 2008 forma part de la banda que acompanya David Bustamante amb la seva veu i guitarra, i a més a més, des del 2006 –amb la publicació del disc *Highly Addictive* (Satcho Records)– ho compagina tot plegat amb el seu projecte en solitari.



> Recital íntim – Josep Manzano

Es tracta del nou treball en solitari d'aquest guitarrista gironí, en què fa un personal recorregut per la música de caràcter popular dels últims dos segles. El disc inclou des de danses que estaven de moda al segle XIX, com el vals o la polka, havaneres, temes de música pop d'autors com Eric Clapton, Paul McCartney, Django Reinhardt o Carlos Santana, fins a temes de jazz o música llatina, passant per obres de Josep Ferrer i Esteve, Manuel de Falla o Francisco Tárrega. Amb aquest ja són quatre els cd's que Josep Manzano ha enregistrat com a solista, després de *Tárrega i el seu llegat*, *Tárrega-Els 35 preludis i 30 estudis* i *Melancolie-Compositors guitarristes gironins del segle XIX*.

El ball de nit



LASSALLE: COGNOM A LA FRANCESA, GESTIÓ A L'ESPANYOLA

Hi ha una frase que m'agrada molt utilitzar perquè defineix la situació dels músics clarament, amb poques paraules i amb total certesa: "Els músics exercim la més admirada i menys reconeguda de les professions".

Quina paradoxa més estranya, no trobeu? Com és possible que una professió generi a l'hora tanta simpatia i tant menyspreu?

De vegades, quan utilitzo la frase susdita en les meves converses musicals (que, per punyetera desgràcia, quasi sempre han d'acabar sent reivindicatives), els meus interlocutors em diuen que sóc un exagerat, que en faig un gra massa. Aleshores és el moment oportú per mostrar l'ampli catàleg de proves o demostracions que avalen la meua afirmació:

Sabeu que hi ha un gran nombre de músics que s'han jubilat rebent un espectacular homenatge dels mateixos pobles que no els han pagat ni una sola vegada la seguretat social?

Sabeu que la majoria de compositors (especialment de sardanes) reben una placa o un ram de flors com a únic pagament per la seva feina?

Sabeu que les nostres admirades orquestres són condecorades amb tota la pompa per les mateixes administracions que, de vegades, triguen més d'un any a pagar-los les actuacions?

Sabeu que la majoria dels fans més incondicionals que podem tenir, es dediquen a descarregar la nostra música per internet sense pagar ni un cèntim?

Sabeu que els governants que elogien la nostra feina proclamant als quatre vents els beneficis de la cultura, ens graven les actuacions amb un escandalós percentatge del 21% d'IVA?...

I així podria anar seguint fins a esgotar la paciència de tots els que llegiu.

Doncs ja ho veieu, amb una mà ens fan moixaines i amb l'altra ens bufetegen. Sense cap lògica, raó, ni explicació.

I el pitjor del cas és que els músics, com a víctimes propiciatòries de la síndrome d'Estocolm que sembla

afectar-nos, acabem consentint els nostres botxins fins al punt d'acceptar la injusta situació que ens toca viure com si fos la cosa més normal del món.

Per posar ordre a tot aquest desgavell, ens caldria una política que fomentés la creació musical i facilités la seva divulgació a través dels músics i els artistes. Però el govern actual fa tot el contrari. Cada vegada escanya més una professió, de per si prou malmesa que, mercès als disbarats perpetrats pel ministre (hauriem de dir "sinistre") de Cultura i el seu secretari d'estat, ja s'ha convertit en una espècie en perill d'extinció. Un secretari que, paradoxalment, llueix un cognom ben habitual en un dels països que més vetllen per la cultura.

L'única estratègia possible, a la meua manera de veure, és procurar aguantar com sia fins les properes eleccions i esperar que l'actual govern central s'estavelli contra *Podemos* o qualsevol altra força política que passi per allí. Ja sé que, com ha succeït altres vegades, podem sortir del foc per caure a les brases. Però és molt difícil, per no dir impossible, que topeu amb ningú capaç de fer-ho tant malament com els que tenim ara.

Hem tocat fons i gairebé no podem fer res més que millorar. Poseu el ciri a l'altar que us mereixi més confiança. Jo, particularment, em decanto per Santa Cecília tot esperant que, com a músic que és, ens entengui millor que cap altre membre del santoral i estigui més disposada a intercedir per nosaltres.

Amén.

Antoni Mas

